

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 39472

гр. София, 26.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
закрито заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **12380** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от С. Ц. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. М. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 340/25.10.2025г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Н. В. А. – полицай в група ООР, сектор „Охранителна полиция“ в 06 Районно управление при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

С жалбата е инкорпорирано и искане за спиране изпълнението на заповедта. Излага твърдения, че предварителното изпълнение на оспорената ПАМ води до материални и нематериални вреди. Твърди се, че изпълнение на работата на жалбоподателя се налага ежедневно управление на МПС.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, подадено е в срок поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно

поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН, серия ГА № 3556407, с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДВП - водачът отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

Съдът приема, че жалбоподателят не доказва наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. Посочено е, че за работата, което извършва жалбоподателя се налага ежедневно управление на МПС, но не се сочи каква трудова дейност изпълнява, нито са ангажирани доказателства свързани с твърдението му. Съдът намира, че в случая интересите на жалбоподателя са непротипоставими на защитения от законодателя обществен интерес - да се осигури животът или здравето на гражданите, което означава, да се защитят особено важни държавни и обществени интереси. Посочените от лицето вреди нямат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ.

Предвид на което, искането се явява неоснователно и не обосновава защита на частния интерес надделяваща над публичният интерес, обезпечен чрез допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на заповедта.

Така мотивиран, на основание чл. 166, ал. 4 връзка с ал. 2 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на С. Ц. В. за спиране на допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 340/25.10.2025г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Н. В. А. – полицай в група ООР, сектор „Охранителна полиция“ в 06 Районно управление при СДВР, с която на С. В. е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :

